ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: PS. DIONYSIUS AREOPAGITA. PS. ORIGENES. PS. EUSEBIUS CREMONENSIS. PS. AUGUSTINUS. PS. CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS. ANSELMUS CANTUARIENSIS. PS. ANASTASIUS SINAITA. HONORIUS AUGUSTODUNENSIS. ROBERTUS REMENSIS. THEOBALDUS DE SEXANNIA. HENRICUS DE LANGENSTEIN. IOHANNES MAGISTER. BONAVENTURA. IOHANNES DE FONTE. PETRUS LOMBARDUS. U.A.

6. Jahrzehnt 15. Jh. Seite 229r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36940

Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

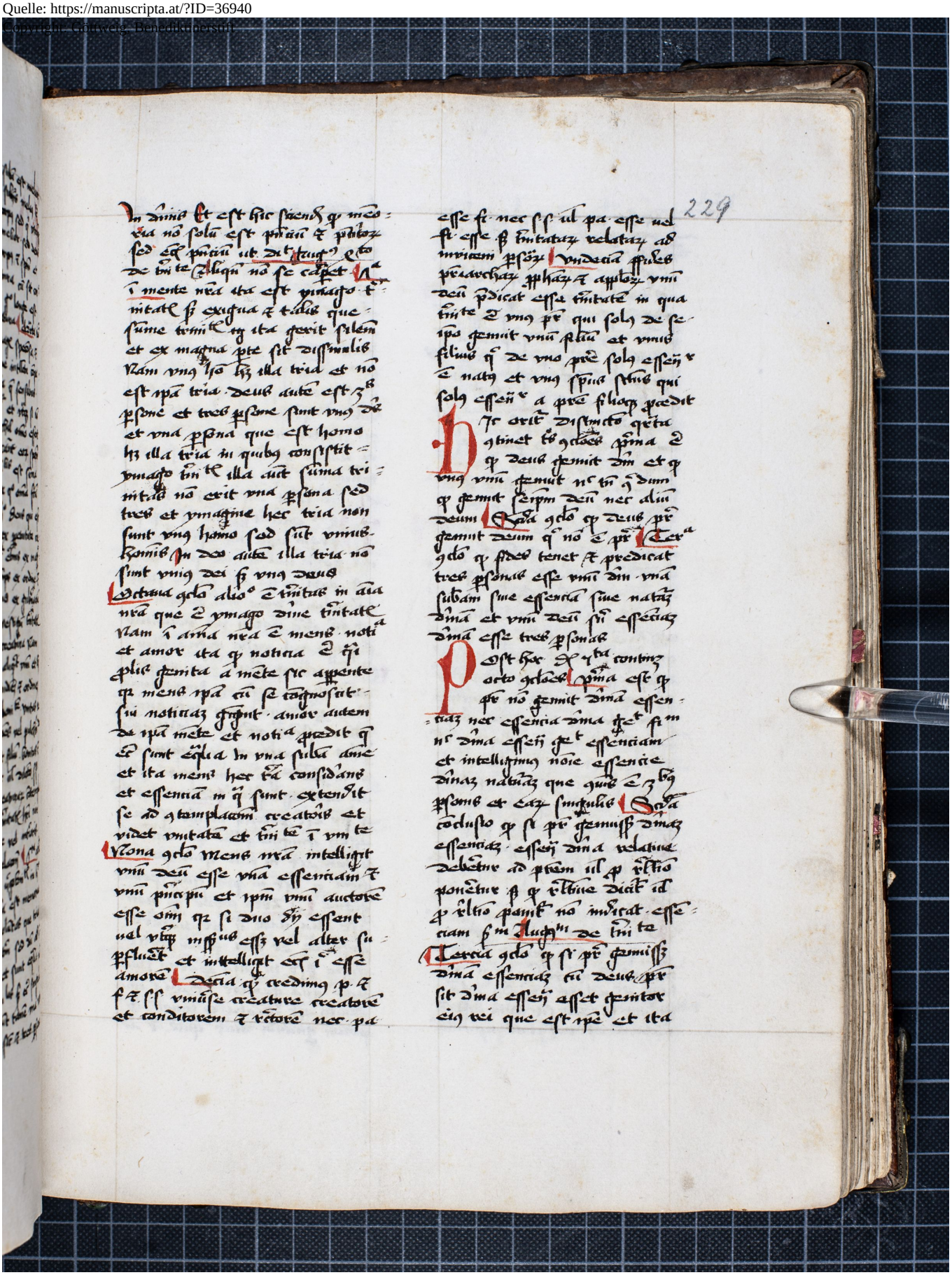

229

In dnis ꝛt est hic sacrilegi q mco
ria nō solū est priāi & pōtor
sed est priāi ut dicit Augustinus de
de trinitate Aliqn nō se capiet
i mente nra ita est ymago t
nitatis si exigua & talis que
sume trinitatis ita gerit similem
et ex magna pte sit dissimilis
Nam vna ho hz illa tria et nō
est ipa tria deus autē est z
psone et tres psone sunt vna dē
et vna psona que est homo
hz illa tria in quibus consistit
ymago trinitatis illa autē summa tri
nitas nō erit vna psona sed
tres et ymagine hec tria non
sunt vna homo sed sicut omnib
hominib sn dos autē illa tria nō
sunt vnia dei si vna deus
Octava glo alios & trinitas in ana
nra que & ymago dine trinitatis
Nam i anima nra & mens notia
et amor ita q notitia & qi
plicit genita a mente sic apparente
qr mens ipa ei se cognoscit
sui notitiaz gignit amor autem
de ipa mente et notia procedit q
ēt sunt ēqlia in vna substa dine
et ita mens hec tria considerans
et essentiam in q sunt extendit
se ad ytamplandam creatoris et
videt vnitatem et trinitatem i vna te
Nona glo Mens nra intelligit
vnū deū esse vna essentiam t
vnū principū et ipm vnū auctorem
esse omnī qr si duo hy essent
vel vtq missus esset vel alter su
pplicaret et intelligit eos i esse
amore Decima q creding p. t
f t ss vnūsqe creature creatore
et conditorem t rectore nec pa
esse fi nec ss ul pa esse nel
fi esse p trinitatis relatiz ad
invicem psōz Vndecima ppheta
prediczat ppha & apostol vnū
deū pdicat esse trinitate in qua
trinitate & vnq pr qui solus de se
ipso genuit vnū filiū et vnus
filius q de vno prē solus esseñ
e natus et vnus spiritus sanctus qui
solus esseñ a prē filioq procedit
Hic erit distinctio qētu
ginta glosarum prima &
q deus genuit dm et q
vnus vnū genuit nr tri q dum
q genuit seipm deū nec alium
deum Secunda glo q deus pr
genuit deum q nō e pr Tertia
glo q fides tenet & predicat
tres psonas esse vnū dm vna
substam sive essentiam sive natam
dinam et vnū deū sī essentiam
dinam esse tres psonas
Post hec sequitur contin
octo glosas Prima est q
pr nō genuit dinam essen
tiam nec essentia dina genuit sim
nr dina esseñ genuit essentiam
et intelligimus noie essentie
dinam naturam que quia e z hy
psonis et eam singulis Secunda
conclusio q si pr genuisset dinam
essentiam esseñ dina relative
debetur ad prem id p filio
ponitur p q filius dicit id
q filio patris nō indicat esse
eam sm Augustinum de trinitate
Tertia glo q si pr genuisset
dinam essentiam ei deus pr
sit dina esseñ asset genitor
eius rei que est ipse et ita